Tomo St. 2A, 2B, and 6

In 2020–2021, an excavation was conducted at Tomo St. 2A, 2B, and 6 (7 trenches totalling 989 m^2) and beside Tomo Street in the NE part of the area (3 trenches totalling 375 m^2), but the discovery of the remains of former buildings and the continued operation of utility lines prevented the latter from being excavated down to sterile soil (Fig. 1). The investigation revealed 2.5–4.2 m thick, 16th–20th-century cultural layers, which were thickest in the SE part of the plot (Figs. 6–7). Below the cultural layer lay organic soil: brown peat and sapropel, followed by bluish grey sand. It also yielded archaeological finds characteristic of 16th–19th-century Klaipeda Old Town as well as special finds of exceptional historic and cultural value (Figs. 2–5). In the NE part of the territory, Trenches 6–8 yielded fragments of 4 buildings, which had been built and reconstructed at various times (Fig. 8), had different purposes, were made of different materials, and varied in height. A considerable part of the older, 18th–19th-century foundations were destroyed during 20th-century earthwork. The houses, damaged during WWII (December 1944), were completely demolished after the war.

Tomas Ivanauskas

Tomo gatvė 26 ir 28

2020 m. liepos–spalio ir 2021 m. kovo mėnesiais atlikti detalieji tyrimai Klaipėdoje, Tomo g. 26 ir 28 projektuojamo viešbučio vietoje. Sklypų istorinius tyrimus atliko V. Safronovas, atidengtų ankstesnio užstatymo fragmentų architektūrinius tyrimus atliko UAB „Atodangos“ (R. Zilinskas), fotogrametrinius matavimus atliko UAB „Terra modus“ (M. Putrimas). Sklypai yra Klaipėdos senojo miesto vietos su priemiesčiais (UK 27077) ir Klaipėdos senamiesčio (UK 16075) ŠR dalies teritorijoje, apie 10 m į PR nuo buvusios Šv. Jono bažnyčios, kitoje Tomo gatvės pusėje ir į PV nuo vadinamojo Jono kalnelio – buvusio Klaipėdos miesto įtvirtinimo bastioninio pylimo ir ravelino. 2020–2021 m. ištirtas 458,71 m^2 plotas, padalintas į 4 perkasas: perkasa 1 buvo 112,5 m^2 ploto, perkasa 2 – 116,55 m^2, perkasa 3 – 117,55 m^2 ir perkasa 4 – 112,11 m^2.

Iki XVII a. pabaigos nagrinėjamų sklypų P dalis buvo upės pakrantėje. 1988–1993 m. vykę kvartalo tarp Tomo, Vežėjų, Didžiosios Vandens ir Pasiuntinių gatvių tyrimai parodė, kad Senoji Dangė yra tekėjusi per šį kvartalą. Kuolais ir išilginiais rąsteliais sutvirtintas upės krantas aptiktas apie 8,5 m į Š nuo Didžiosios Vandens gatvės. Vadinamoji miesto sala nepradėta urbanizuoti anksčiau nei XV a. pabaigoje, bet salos V krašte, kuriame tuo metu buvo ir aptariamieji sklypai, XVI a. pradžioje dar buvo tuščia; užstatymas ten formavosi tik XVI a. II pusėje (Žulkus V., *Klaipėdos senojo miesto raidos modelis*. Vilnius, 1991, p. 45).

Sklypai Tomo g. 26 ir 28 pateko į sujungtą sklypą tuometiniu adresu *Thomasstraße* 21–24, skirtą pagrindinės Klaipėdos miesto mokyklos poreikiams. Tikslią pirmojo mokyklos pastato statybos datą šiame sklype identifikuoti leidžia atminimo lenta, kadaise kabojusi ant pastato. Joje buvo įrašas *Schola Memelensis ope Dei Triunius Maximi tandem exstructa* [*Anno*] *1781* („Aukščiausiajai Dievo Trejybei padedant“, buvo įkurta 1781 m. (*Bericht über die höhere Bürgerschule zu Memel*. Memel, 1858, S. 32; Sembritzki J., *Geschichte der Königlich Preussischen See und Handelsstadt Memel*. *Memel*, 1900, S. 283–284)). Johanneso Sembritzkio knygos vertėjai netiksliai išvertė, esą mokykla pastatyta dviejuose sklypuose tik po 1854 m.

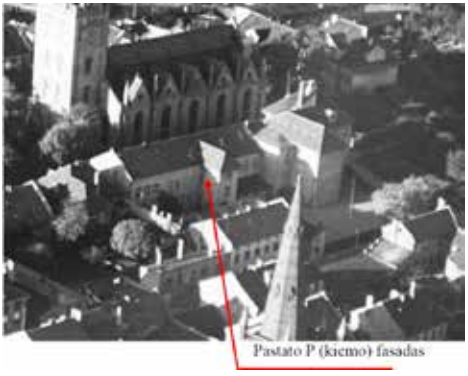

1 pav. Mokyklos pastato ir gretimų pastatų fotografija, daryta iš oro apie 1942 m. (autorius nežinomas).

Fig. 1. An aerial photograph of the school building and adjacent buildings c. 1942 (photographer unknown).

gaisro. Iš tiesų J. Sembritzkis teisingai pažymi, kad po gaisro buvo nupirkti du sklypai, bet jis nerašo, kad mokykla juose ir pastatyta. Istoriniai duomenys rodo, kad mokyklos pastatas plėstas mažiausiai 3 kartus, o vieną kartą sumūrytas naujai.

Mokyklos plėtrą į 1810 m. nupirktą sklypą reikia sieti su informacija apie 1826 m. iškilusį priestatą. Mokyklą pastačius 1781 m., joje buvo tik 3 klasės. Iš pradžių ir pastate negalėjo būti daugiau nei 3 klasių kambariai, galbūt atskiras kambarys bibliotekai ir galbūt dar viena kita patalpa. 1825 m. mokykloje atsirado ketvirtoji klasė. Be to, įsteigta parengiamoji mokykla, kuri jau kitais metais reorganizuota į penktąją klasę. Dėl to reikėjo skubiai plėsti pastatą. 1826 m., prieš mokslo metų pradžią, kuri tuo metu būdavo spalį, mokyklos patalpas papildė priestatas. Per 1854 m. spalio 4–6 d. didįjį Klaipėdos gaisrą senasis mokyklos pastatas sudegė. Po gaisro į atstatytą pastatą Tomo gatvės mokykla vėl įsikėlė 1856 m. vasario 1 d. Mokykla atstatyta labai skubotai, įrengimo darbai tęsėsi iki 1858 m. Po 10 metų pastatas praplėstas. 1868 m. ataskaitoje gimnazijos direktorius papildomai padėkojo miesto valdžiai už tai, kad pastatą baigus plėsti, švietimo įstaiga dabar visiškai aprūpinta tiek iš vidaus, tiek ir iš išorės (Düringer L. G. A., *Schulnachrichten, VIII. Jahresbericht über das städtische Gymnasium zu Memel*. Memel, 1868, S. 32). 1913 m. išplėstas mokyklos pastatas iškilmingai įšventintas. Tačiau, be šių stambesnių rekonstrukcijų, pastatas daugiau ar mažiau renovuotas kasmet. Buvęs mokyklos pastatas sugriautas pačioje karo pabaigoje. Apie 1942 m. darytoje aerofotonuotraukoje matomas sveikas mokyklos pastatas ir aplink stovėję pastatai (1 pav.). Statinys, matyt, nukentėjo nuo artilerijos sviedinių 1945 m. pradžioje, paskui, kaip ir daugelis pastatų civilių gyventojų apleistame mieste, buvo ardomas.

2015 m. lygiagrečiai su sklypais Tomo g. 26 ir 28 buvo tiriama Tomo ir Pylimo gatvėse (R. Šiaulinskas). Žvalgomųjų tyrimų metu 2 šurfai iškasti Tomo gatvėje ir kiti 2 – Pylimo gatvėje, bendras 20,2 m^2 plotas. Nuo 10 cm gylio fiksuotas raudonų plytų mūras, kurio apačia fiksuota 3,3–3,4 m gylyje. Iki 1,14–1,5 m gylio fiksuoti supiltinės kilmės sluoksniai, po kuriais buvo XVI–XVIII a. datuojami kultūriniai sluoksniai su to paties laikotarpio radiniais. Įžemis fiksuotas 2,47–3,45 m gylyje (*ATL 2015 metais*, 2016, p. 284–287). Gretimas sklypas, esantis į R nuo tyrimų vietos, Didžioji Vandens g. 27, tirtas 2016 m. (D. Zubrickas). Detaliųjų tyrimų metu ištirtos 8 perkasos (110 m^2 plotas) ir žvalgytas apie 237 m^2 plotas. Fiksuoti XVII–XX a. gatvės niveliaciniai sluoksniai, aptiktos XIX–XX a. struktūros – ūkinio pastato vieta bei II Pasaulinio karo laikų slėptuvė (*ATL 2016 metais*, 2017, p. 311–313). 2017 m. sklypuose Tomo g. 26 ir 28 atlikti žvalgomieji tyrimai (I. Sadauskas), ištirti 2 šurfai (8 m^2 plotas) (*ATL 2017 metais*, 2018, p. 340–341). 20–30 m gylyje aptikta mokyklos pastato pamatų frag-

mentų su XVII a. pabaigos – XIX a. pradžios archeologiniais radiniais. Dėl aptiktų struktūrų įžemis nepasiektas.

Visose perkasose 10–80 cm gylyje (H_{abs} 3,88–3,18 bei 3,92–3,32 m) aptikta mokyklos pastato pamatų fragmentų, 2 pusrūsių grindys, akmenų grindiniai. Pamatai orientuoti lygiagrečiai su dabartine Tomo gatve, ŠR–PV ir PR–ŠV kryptimis, išskyrus 1 medinę struktūrą ir 2 pamatų fragmentus. Jie rasti žemiau nei buvusios mokyklos pastato pamatų sienos ir, tikėtina, orientuoti pagal Senosios Dangės upės vagą. Tyrimų metu atidengtos tiek vidinių, tiek išorinių sienų pamatų dalys, kurių aukštis nuo 25 cm iki 3 m. Atidengtas pastatas 40,6x11,1 m dydžio, tačiau gali tęsti toliau link Pylimo gatvės ir Jono kalnelio ŠR kryptimi už tirto ploto ir sklypų ribų. Taip pat pastato ir jo priestato dalys gali tęstis PR kryptimi į kvartalo gilumą už projektuoto užstatymo ribų.

Pamatų konstrukcijai dažniausiai naudoti stambūs neskaldyti akmenys, o tarpai užpildyti smulkesniais akmenimis, raudonomis plytomis bei jų dalimis, čerpių duženomis. Pastato ŠR pusėje fiksuotų pamatų konstrukcijose tarpeliai tarp akmenų pildyti smulkesniais skaldytais akmenimis. Kai kurie pamatų elementai mūryti iš raudonų ir geltonų plytų, naudojant kalkių skiedinį.

Nustatyti keli skirtingų laikotarpių raidos etapai, tiksliau, 7 statybos etapai. Pirmasis etapas vykęs nuo XVII a. ir nesusijęs su mokyklos pastatu. Antrasis sklypų statybos etapas (ir pir-

2 pav. Tyrimų plote atidengti ankstesnio užstatymo fragmentai ir jų datavimas: 1 – XVII a.; 2 – XVIII a. – iki 1781 m.; 3 – 1781 m.; 4 – 1781–1854 m.; 5 – 1854–1858 m.; 6 – 1867 m.; 7 – iki 1940 m.; 8 – po 1940 m. T. Ivanausko nuotr.

Fig. 2. Fragments of earlier structures uncovered in the excavation area and their dates: 1 – 17th century; 2 – 18th century – 1781; 3 – 1781; 4 – 1781–1854; 5 – 1854–1858; 6 – 1867; 7 – prior to 1940; 8 – after 1940.

masis mokyklos pastato) datuojamas XVIII a., iki 1781 m., vėlesnis – 1781 m., po kurio vyko 1781–1854 m. statybos ir rekonstrukcijos, etapas po didžiojo miesto gaisro – 1854–1858 m. bei paskutinis esminis etapas – 1867 m. XX a. pradžioje iki 1940 m. vyko tik nežymūs remonto ir konstrukciniai pakeitimai. Visa sklypuose vykusi statyba po 1940 m. niekaip nesusijusi su mokyklos pastatu ir yra vėlesnių darbų pėdsakas (2 pav.).

Remiantis istorine ir kartografine informacija, galima teigti, kad užstatymas galėjo būti suformuotas iki 1630 m. Tuo laikotarpiu sklypai kartografiniuose šaltiniuose vaizduojami su per sklypus tekėjusia Senąja Dange, susiformavusiu gatvių tinklu ir galimu užstatymu, kuris orientuojamas lygiagrečiai su upės vaga. Ankstyviausia medinė konstrukcija fiksuota perkasoje 4, 2,7 m gylyje nuo žemės paviršiaus (vidutiniškai H_{abs} 1,40 m). Iki 4,25 m ilgio, 3,57 m pločio, apie 10 cm aukščio sruktūrą sudaro 1 eilė lentų ir sijų, primenančių pastato grindis (3 pav.). Konstrukcija fiksuota ant pilko sapropelio, ji be žmogaus veiklos pėdsakų. Perkasos ŠR dalyje 2,2–3,4 m gylyje (H_{abs} 0,76–1,95 m) aptiktas neskaldytų akmenų grindinys (G6) (2 pav.), žemėjantis PR kryptimi. Perkasos PR dalyje grindinio kraštas sutvirtintas keturiais sukaltais mediniais kuolais, laikančiais horizontalią siją. Grindinio nuolydis PR kryptimi yra daugiau kaip 14°. Šios konstrukcijos, matyt, žymi senosios Dangės upės pakrantę. 1683 m. miesto plane Senosios Dangės tėkmė nebevaizduojama, ir nors tuo metu ji dar egzistavo, bet jau buvo pradėta užpilti, tad šios konstrukcijos datuojamos laikotarpiu iki upės užpylimo.

Šiam laikotarpiui priskiriamas akmenų ir raudonų plytų mūras 1, pamato fragmentas (M25) (2 pav.), atidengtas 1,7 m gylyje (H_{abs} 2,46 m). Mūras sudarytas iš 1 eilės raudonų plytų ir 1–2 akmenų eilių. Plytos 16,x8,5x7,5 ir 30x14,5x7,5 cm dydžio, akmenys – vidutiniškai 20 cm skersmens. 2 pamato dalis (M29A) (2 pav.) atidengta toliau į PR. Pamatas sudarytas iš 3 eilių raudonų plytų (30x14,5x7,5 ir 16,5x8,5x7,5 cm dydžio) ir pavienių iki 30 cm skersmens akmenų. 5,06 m ilgio pamatas fiksuotas 1,7 m gylyje (H_{abs} 2,46 m). Tikėtina, kad tai vieno pastato sienos.

3 pav. 4 perkasoje virš sapropelio sluoksnio išorinių sienų pamatų fragmentai. T. Ivanausko nuotr.

Fig. 3. The wooden structure uncovered above the sapropel in Trench 4 and fragments of the outer wall foundation laid in 1854–1858.

Kitas raidos etapas – XVIII a., iki 1781 m. Apie užstatymą nagrinėjamų sklypų vietoje iki 1780 m. istorinių duomenų nėra. Šiam laikotarpiui priskiriamas 2 m gylyje fiksuotas akmenų grindinys ties Tomo gatve, virš kurio yra vėlyvesnių raidos etapų konstrukcijos, pastato, statyto iki mokyklos įkūrimo, liekanų, kurios orientuotos lygiagrečiai su Tomo gatve PV–ŠR. Mūrai formuoti iš stambių laiko riedulių, vietomis naudotos raudonos plytos (16,5x7,5–8,5; 30x14,5x7,5; 30x14–15x7,5–8,5 cm). Mūro skiedinys rusvas, su kalkių grūdeliais. Aiškūs architektūriniai elementai neatsidengė, išskyrus nedidelius 1 akmenų eilės ir 1–2 raudonų plytų eilių mūro fragmentus, kurie gali būti siejami su buvusios laiptinės vieta (M19A ir M19B) (2 pav.).

Nuo 1781 m. sklypus naudojo seniausia ir pagrindinė miesto švietimo įstaiga. Jos pavadinimas kelis kartus keitėsi, anuomet ji vadinta Didžiąja, Lotyniškąja arba Miesto mokykla. Su šiuo raidos etapu siejamos lauko riedulių ir raudonų plytų mūrinės konstrukcijos, kurios, tikėtina, formuotos visai ar dalinai nuardžius prieš tai stovėjusio pastato mūrus. Šios statybos metu gatvės fasadas perstatytas apie 1 m arčiau gatvės. Tiriant atidengti taisyklingo stačiakampio plano pamatų fragmentai, ties pastato viduriu formuotos išilginės sienos bei kelių skersinių sienų liekanos. Mūre aptiktos rausvos ir gelsvos 29,5–30,5x12,5–14,5x6–7,5 cm dydžio, rištos rusvu vidutinio kietumo skiediniu su kalkių grūdeliais plytos. Atidengti keli nedideli šio laikotarpio architektūrinių elementų fragmentai – galbūt švieslangio angokraščiai (mūras M21C) (2 pav.), durų angokraštis (M21B dalis) (2 pav.), PR fasade suformuotų 2 angų angokraščiai (mūras M16) (2 pav.).

1781–1854 m. laikotarpiui priskiriamas 1781 m. statyto mokyklos pastato R kampo dviejų pusrūsio patalpų įrengimas ar rekonstrukcija, padalinant patalpą į dvi. Suformuotos ŠV patalpos grindys, grįstos plytomis, klotomis trumpainiais į viršų. Virš jų išmūrytas cilindrinis skliautas (mūrai M13 ir M15) (2 pav.). Į patalpą iš ŠR pusės suformuoti 1,1 m pločio laiptai, besileidžiantys iš akmenimis grįstos aikštelės lauke į patalpos pusę (mūras M21B) (2 pav.). Patalpa buvo apie 5x2 m dydžio ir nedidelio aukščio – skliauto pėda prasideda apie 50 cm aukštyje nuo patalpos grindų. Pusrūsio PR siena, kaip ir patalpos grindys, krauta iš mažų geltonų 23x11x4,5 cm dydžio plytų.

Kitas etapas – XIX a., kai 1810 m. mokyklai plėsti nupirktas gretimas sklypas. Yra žinių, kad apie 1826 m. statytas priestatas. Tikslesnių nuorodų istoriniuose šaltiniuose apie jį nėra, bet pagal archeologinių ir architektūrinių tyrimų duomenis galima daryti išvadą, jog jis galėjo būti statomas į ŠR nuo mokyklos pastato. Šioje pusėje fiksuota 1 eilės raudonų plytų konstrukcija – grindinys (G5) (2 pav.), rištas rusvu skiediniu, kuris galbūt yra patalpos (rūsio ar pusrūsio) grindų liekanos. Šių grindų paviršius yra apie 40 cm žemiau nei 1781–1854 m. pusrūsio grindų paviršius.

Vėlesnis raidos etapas – 1854–1858 m. Minima, kad per 1854 m. didįjį Klaipėdos gaisrą mokyklos pastatas sudegė. Iš istorinių šaltinių žinoma, kad po gaisro buvo nupirkti du sklypai. Mokykla atidaryta 1856 m., nors darbai tęsėsi iki 1858 m. Pastatas išplėstas ŠR kryptimi, mūryta iš akmenų, dažniausiai skaldytų, vietomis panaudojant raudonas plytas, kurių matmenys 30x14,5x6,5 cm. Fiksuota mūru formuota aklinoji pamato arka (mūras M23) (2 pav.). Plytų matmenys panašūs į naudotų Klaipėdos teatro statyboms 1857 m. (8x29–30x14,2–14x6–7,8 cm).

Vėlesnį pastato raidos etapą atspindi 1867 m. istoriniuose šaltiniuose minimas 1867 m. mokyklos praplėtimas. Pastatas plėstas

0 5 cm

4 pav. XVII a. plokščiasis koklis. T. Ivanausko nuotr.

Fig. 4. A 17th-century panel stove tile (Blattkachel).

0 3 cm 0 3 cm

5 pav. 3 ant žalvarinės vielutės suverti XVII a. vidurio Konrado Lauferio žetonai, kaldinti Niurnberge, ir XVI–XVII a. žvejybinio tinko pasvaras. T. Ivanausko nuotr.

Fig. 5. 3 pierced mid-17th-century Konrad Laufer jetons minted in Nuremberg and strung on brass wire, and a 16th–17th-century fishing net weight.

0 1 cm 0 3 cm

6. pav. Auksinis (paauksuotas) varpelio formos dirbinys ir kaulinės šukos. T. Ivanausko nuotr.

Fig. 6. A gilded bell-shaped artefact and a bone comb.

ŠR kryptimi. Šio plėtros etapo mūrams priskiriama pati tolimiausia ŠR kryptimi tyrimų plote atidengta mūro dalis (mūras M33) (2 pav.). Remiantis istoriniais ir kartografiniais šaltiniais, galima teigti, kad mokyklos pastatas turėtų tęstis ir už dabartinio sklypo Tomo g. 28 ir suplanuoto naujojo užstatymo.

Paskutinis pastato raidos etapas – XX a., iki 1940 m. Daugiausia tai tik nedideli konstrukciniai pakeitimai. Ties PR fasadine siena buvusioje patalpoje ant betono pagrindo įrengtos plytų grindys (G3) (2 pav.), keliais etapais užmūrytos 2 PR fasado angos (mūras M16) (2 pav.). Gretimoje buvusioje patalpoje apmūryta patalpos siena (mūras M13). Šalia PV pastato fasado, buvusioje tarpuvartėje, išmūrytas galbūt nuotekų šulinys (M10) (2 pav.). Šio laikotarpio mūrui naudotos įvairių matmenų (24–29,5x12–14,5x6–6,5 cm) plytos, rištos cementiniu skiediniu.

Tyrimų plote fiksuotas nuo 2,5 iki 4,2 m storio kultūrinis sluoksnis. Daugiausia aptikta XVIII–XIX bei XVII–XVIII a. archeologinių radinių bei pavienių dirbinių, datuojamų XVI a. pabaiga ir XVI a. pabaiga – XVII a. Iš viso inventorizuoti 3492 archeologiniai radiniai. Gausiausią radinių grupę sudaro buitinės keramikos ir koklių fragmentai, dengti tamsiai žalia, ruda bei balta ir mėlyna glazūra (4 pav.). Taip pat aptikti žalvariniai šaukšteliai ir jų dalys, žalvarinė sagtis, geležinių peilių dalys, paauksuotas ar auksinis varpelio formos dirbinys ir kaulinės šukos (5 pav.) bei 3 žalvariniai Konrado Lauferio skaičiavimo žetonai, sunerti ant grandinėlės, datuojami 1637–1668 m., ir tinklo pasvaras, datuojamas XVI a. pabaiga – XVII a. (6 pav.).

Tomo St. 26 and 28

In 2020–2021, an excavation (4 areas totalling 458.71 m^2) was conducted at Tomo St. 26 and 28, the site, according to the historical data,

in 1781 of the city's first school for boys. A 1942 aerial photograph of the school building and adjacent buildings shows the school building still intact. It was apparently damaged by artillery fire in January 1945 near the end of WWII and, like many other derelict buildings in the city, was demolished after the war (Fig. 1).

From a depth of 10–80 cm from the present-day ground's surface, all of the trenches yielded fragments of the school building's foundations, which run parallel to present-day Tomo Street, i.e., NE–SW and SE–NW. The investigation also revealed 2 basements floors, cobble paving, a wooden structure, and fragments of 2 foundations, which are unrelated to the old school building, likely being older than it, and probably oriented to the old bed of the Danė.

The 0.25–3 m tall foundation fragments from both the inner and outer walls uncovered by the investigation give building dimensions of 40.6x11.1m, but it may extend beyond the investigation site and even the plot. Seven school building development and construction stages were identified: the first, a 17th century wooden structure (Fig. 3) on 2 stone and red brick foundation fragments, is unrelated to the school building; the second dates from the 18th century until 1781, the third to 1781, the fourth to 1781–1854, the fifth, following the city's great fire, to 1854–1858, the sixth, the last essential stage, to 1867, and the seventh to 1867–1940 when only minor repairs and structural changes were made. All post-1940 work is totally unrelated to the school building (Fig. 2). The excavation revealed a 2.5–4.2 m thick cultural layer with most of the finds dating to the 18th–19th and 17th–18th centuries and only a few items to the late 16th century. Of the 3492 catalogued finds, sherds of household pottery and stove tiles (Fig. 4) predominate, but there are also rarer items like a gilded bell-shaped artefact, a bone comb (Fig. 5), 3 17th-century brass jetons strung on brass wire, and a 16th–17th-century fishing net weight (Fig. 6).

Milda Jurgauskaitė

Tyrinėjimai Teatro aikštėje

2021 m. Klaipėdos mieste, Teatro aikštėje įrengti geriamojo vandens fontanėliai, į juos atvedus vandentiekio ir paviršinių nuotekų tinklus. Minėti darbai atlikti saugomose Klaipėdos miesto istorinės dalies, (UK 22012), Klaipėdos senamiesčio (UK 16075) bei senojo miesto vietos su priemiesčiais (UK 27077) teritorijose. Ištirtos dvi perkasos, iš viso 22 m² plotas.

1 pav. Tyrimų situacijos planas: 1 – detalieji tyrimai; 2 – XIX a. pabaigos – XX a. pradžios betoninis pamatas; 3 – XIX a. II pusės – XX a. I pusės akmeninis pamatas; 4 – XVIII–XIX a. akmeninis grindinys; 5 – XVII a. pabaigos – XVIII a. pabaigos griovio įtvirtinimas. A. Lekniutės brėž.

Fig. 1. Situation plan of the investigation: 1 – the excavation; 2 – the late 19th – early 20th-century concrete foundation; 3 – the second half of the 19th – first half of the 20th-century stone foundation; 4 – the 18th–19th-century stone paving; 5 – the late 17th – late 18th-century moat reinforcement.